

ივერიი

თვე	მან.	კ.	მ.	წ.
12	10	6	6	—
11	9	50	5	5
10	8	75	4	4
9	8	—	3	3
8	7	25	2	2
7	6	50	1	1

ცალკე ნომერი—ერთი მარკა.

გაზეთის დასავლელი და ცენტრალური განყოფილება დასავლელად უნდა მივიჩნიოთ: იგი ითვლება რედაქციის, ანუ პეტროლის განყოფილების, განყოფილებად. ნ. შ. ნიკოლაილის საგაზეთოს, გ. ლევიანის პრესბუტო, ცენტრალურად და ცენტრალურად უნდა მივიჩნიოთ. უსი განყოფილება: ჩვეულებრივი სტილი არაა კარგი.

1877—1887 წელიწადი საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი 1877—1887 წელიწადი

„ივერიი“

გამოვა 1888 წელს აქ იმედი ზრთვანობითა, როგორც აქამდე.
მისაც პასუხს დამოუკიდებლობის გამოცხადების, მიხვართო მ.

ტელეგრაფი (ა) თითონ რედაქციის (ახალ-ბეზუთოვის ქუჩა, სახლი ნუბა-ლოვისა, № 9.) ბ) ლ. ბ. ხიდეკელის გაზეთის სააგენტოს (გოლოვინ. პრეს-ბუქტი, გიშაზის პირდაპირ). გ) წყნარ-კითხვის საზოგადოების“ კანცელარიის (სახლის ქუჩა, სახლი დ. სარაჯიშვილისა, ცხო. შიფი).

მუთონში: ვარლამ კვიციანი წიგნის მალაზისა.
ხონში: ნესტორ წერეთლის წიგნის მალაზისა.
ბათუმში: მ. ნათესა.

ტელეგრაფის განყოფილება მცხეთაზე უნდა დაიბარონ გაზეთი შემდეგის ადრესით:
Въ Тифлисѣ. Въ редакцію газеты „ИВЕРІЯ“
გაზეთის ფასი დაბეჭდილია გაზეთის სათავეში, ხოლო სრული პირიანი გაზეთის დაგეგმვის გამოცხადებულა უკანასკნელ გვერდზე.

სფირადის იგუბა მე უაზარა და უკლებ გიორის ასე და უ-ბადანას უფულოთადის მუსხრანობა: ცხოვრებენ და დღესდღეობას პირველი უფლისას და მეორე მელა-სას, ნიკოლოზ სფირადისის მის უაზარასა, და სოლომონ ნათესა და ნელაობა მოზამდნენ სუთნობას, 31 კლასიკოსობის, მცდელობის გასცენდელად წმ. მარინეს ცკლესობა, ავღაბარში, დღე ყაზრმების პირდაპირ, ფალოანდოვის ქუჩაზე, სახლი № 6.
(2—1)

ახალ-გამომავალი
შექმნილი სტილი
გამომავალი
შექმნილი სტილი
გამომავალი
შექმნილი სტილი

ინგლისურიდან გამომავალი
გამომავალი
შექმნილი სტილი
გამომავალი
შექმნილი სტილი

ფალეგონი
ახალ-წლის წინად
(წერილი მეგობრად)
ცხლა, როცა ამ წერილს გწერ, ჩემო მეგობარო, ჩვენს დედა-ქალაქში სრული დედუღეობაა. არ ვიცი, ახალ-წლისათვის პართული გაზეთი რას იტყვის. შერს ეს დედუღეობა ძირივ გადკვირებს, რადგანაც იცი, რომ ძველი წელიწადი მიიწურა და მთელ ჩარბარდა თვის პატრონს, ახალ-წლის კარებს აუკეთებს—გამიძღვრე, შემოვიდეთ, ცხლა ჩემი რიგითა... მაგრამ მოდი და ნუ მიტყვი დედუღეობას, როცა ძველს თვის ანგებ და ახლას იმედი არა გეძება: ერთის ანდაზისა არ იყოს, ზოგჯერ შეუწყვე-ფელ ლინისა შეწყვეული კირი სჯობა იმან და რომ ახალი წელიწადი ძველს ეგანება, ამას დიდი ჩინი და თავში ცნება არ უნდა. აქაური საზოგადოებრივი ცხოვრება რამდენსავე

ტელეგრაფი, 29 დეკემბერი
ჩვენი გაზეთი მტრად ჰქონდათ აღობს, რომ არა რომელიმე კაცი არ იყოს გაბაბრებული, გაუბრა-ტურებული არც მართლად და არც ტყუილ-ურთოდად. გაბაბრ-ებებს, გაუბრატურებას ვიამე საკად-რისი არ არის არც ცადვე კაცისა-გან, არც ფიტი რატურ-საგან, რომელიც მართებულობის და რევი-ნობის მატებით უნდა იყოს და თუ ამ ერთი ადამი, ან მეორე, დი-სი არ არის წმინდა სახელი ლი-ტერატურისა ატაროს. ტყუილია სიტყვა-მასები, ტყუილია ბუფონი-ნადები, რომელიც უნდა აუბნად სიღმიე ყოველს კაცს, სხვის გას-ბობაბრებულად გამოაქმნებულს, მეტის-მეტად ცხადი ნიშანია თე-ოთან მოლაშქრეს უწმინდურობისა და ტყუილისა.
ჩვენ ამის თაობაზედ არა-ერთ-ხელ გვევლინა ღამარაი და ისიც დაგვიძაბებია, რომ ეს ჩვენი აზრი იმას-კი არა ჰქონდავს, ვითამც კაცი განცხადებული არ უნდა იყოს, რომ ცანსაეთსავითა. ხოლო განკით-ხავს არის და განკითხავს: განსა-კითხვა ადამიანისა არ შეიძლება ზრდილობანი, თავგანიანი და მარ-თ ბუფი იყოს? ადგენ ტყუილითად განათლებული და გუფით და გო-ნებით განათლებისაგან გაფაქი-ბული და განწყობილი კაცი თი-ხავს, რომ ადამიანურად, ადამი-ანის დირსების ძირს დაუშვებლად ექცეოდნენ ვით ავანსაკ-ტი, რომელიც უნდა წამოსაუბრებელი და-ნამაყეთა სკანდელ და მსჯავრი მის მიერ შეგინებულის სათნობისა უ-ყვეთავს დასტრიალებს სამართლიან-სადვეისათვის.
თუ ავანსაკ ესე უნდა მოვეცეთ, მაშ როგორ უნდა მოვეცეთ ერთ-

მანერთს, როცა ბედი და გარემო-ება ზგავსხვედრის ხოლომე ერთმა-ნერთის განსაკითხავს ცხადია, რომ-გორც, მაგრამ, ჩვენდა სამწუხარ-ობად, ჩვენში მართებულ, ზრდი-ლობიან განკითხვისათვის ბევრს ა-დღის საფარეული, ბევრს გუფი და გონება ამისათვის საკმაოდ განწყ-ობილი, გაწურთნილი არა იქვს. ამიტომაც ისეთს თავზედ ხედა-ფი-ბულს ღანძვე-თრევას, ისეთის სი-ხარულით კაცის ავად-სქენის არ-სად ჰქნაბეთ, როგორც ჩვენში, საკმაო ჩვენში კაცმა კაცს რაზედ-მე საბუთანი უარი უთხრა, სა-კმაო ერთს რომელიმე აზრზედ არ დაუთანხმობ, საკმაო მშენ საგუ-თარი: ზრდი იქონა, სხვის სიტ-ყუვას, სხვის სიტყვს სამართლიან-წუნი დასვლა, საკმაო რაც იმას მოსწონს, თქვენ არ მოწონათ, — ერთ-ერთი ამისთან საკმაო-მეთუ, რომ მოადერავს კაცმა თავისი გა-დამი თუ ენა ღამუმი ამოავლას და უნდა თავზედ დაგაბერტული. სამწუხაროა ჭირთა ჭირი ის არის, რომ ამის მომქმედს ბარაქდის ქულას ვერაფერ და ისიც გაბდინ-ბული და გამოჭმული დადის და უსირცხვილოდ ჰქადულობს თავის სამარცხვინო საქციელს.
ადგი არ გადის, რომ ზოგიერთ ადგილებიდან ესე ღამუმი ამო-ვლებული კალმით დაწერილი კორ-რესპონდენციები არ მოკვდიადღეს. ზოგი მაწინაგა ჰქვანდავს, ასე-თი და ასეთითა და სამსაზრდიან-უნდა გაგებულ იქმნასთ, ზოგი მხვედრებზედ, ზოგი ბღადიარჩი-ზედ, ზოგი მეზობელზედ, ზოგი მტრებზედ, ზოგი მოყვარებზედ, უ-კვდილის სტრეტიონად გამოჭრითს, რომ აქ წაწყნი, გადამტრეხული, დაშურებული გუფი მომქმედებს,

ლოდ შესტყვიან ძველ წლის მიწა-ნებას და ახლის რამდენმესა სუქობა-დან გაშვებით, რას უნდა ნიშნავს აქ ახალ-წლის მოლოდინი? რა სი-ხარული და წარმატება მოიტანა აი თუნდა წლებიწელიწადი წელიწადი—აბა, ჩემო კარო, გადაკითხე ამ წლის განვითარების სახალწლო ნომერი, აბა წარმოადინეთ ის სასიკეთა და იმედი, რომელიც წლებიწელიწადი წლის მიგებნენ, ყოველივე დაწერილი და თქმული შედარე ცხოვრების შინაარსს და სინადავლეს... ოჰ, რა დიდი მანძილი განაშორებდა იმედსა და სინა-დელიის შუა!!...
თითონ ქართველებიც არ მალევენ თავიანთის ცხოვრების უშინაარსო-ბას, — საზოგადოებრივი ცხოვრება უფერულია, უშინაარსა; უფერულია აგრეთვე თით საზოგადოებრივი სა-ქმნელი და მისი საყოფიერო, ასე ჰქა-რებებს“ საქართველოს კლდედარი 1888 წლის... კარგი და პატიოსანი, მაგრამ იგივე „კლდედარი“ გულს არ იტყვს, თითო-აროლო აქა იქ

და არა გამეითხველი, გუფი-დინ-ჯი, ტყუა-დამეადირი მართალი.
ან ღამის წვიმის ქვეშ, რა თქმა უნდა, უფრო იმისთანა ჰქვანდა, რომელიმეც უბედური სვე შესვედ-რითი და გამოსუფლან ვასარეკლად საზოგადო მოგედანზედ საზოგა-დო სამსახურისათვის შეძლებისა-მებრ. იმისთანა უნუგეშო, უწუქო, ხველი — ადუღურიბედი კაცი არ არის ჩვენში, როგორც საზოგადო საქმის მოადგეწე. როგორც გად-ტეხილს დობებს, დიდი და პატარა მისადგამია და სთავდას. არავის სიტყვას ვუტყვს ეს ასეთი უსამართ-ლია ქვეუ, არავის ვიზიუდება, არა ვის ეთავილება. ისე გაბაბრებუ-ელი, ისე გაუბრატურებული არავინ არის ჩვენში, როგორც საგუბრე-ური მისხური საზოგადო საქმისა. აქაო და მოედანზე სდგას და ნი-შანში ადგილად ამოსადობიათ, ად-რარაფერს ვერადებთ, ვასარსლებო ტალახის გუნდას და პანტასავით თავზედ ვყრით.
უცდამედი არავინ არის და შე-სადგოა საზოგადო მოადგეწე ბევრ-ში სცდებობადეს, ბევრში არ ემარჯ-ვოს, ბევრში იმედი გაუტყუნდას და ამასთანვე შესადგოა, რომ გუ-ფი, ნამუსი, სინდისი წმინდა ჰქონ-დეს, სურვალი, განზრახვა, გუ-ფი-ნადები პატიოსანად ენროფეს. არ-გამდაჯგვბა, იმედთა გამტყუნე-ბა, შეუცდამედი საზოგადო მო-ადგვის ჩვენ სასიხარულია ამა-დ მივგანია, იმიტომ-რომ შეპიხვევს ვეცანსთან და გაბაბრებულის, გაუ-ბრატურების საწამადავში ამოვფე-ბული ისრით გუფი გაგურდვიით და რამდენად უფრო სასტიკია, საწყენია ეს ამავი მოადგვისათვის,

და, დედამისი ზურგლიდან აღვიდა, მაგრამ, ჩვენს დასახარულიად, ამ სამ-წუხარო მოვლენას არა ემედათ: აქ თუმცა არც ერთს საზოგადოებრივი მო-ღვაწეს ცხოვრება არ აფრთხიანებს იმედითა და სასიხარულიად, მაგრამ, რაც უნდა იყოს, სულიერს და ზნეობრივს ძალის სრულიად არ უსპობს, არ უთრგუნავს. ამისათვის ზე სრულიე-ბით არ ეთანხმება ჩვენი ცხოვრე-ბის გზა-კვლი“—ს ავტორს, რომელიც თავის წერილის დასაწყისში სრულს სწავ-წარკვეთილებას მისცემია: ჩვენი უცდა დედუღეობა, უთანხმოება ურ-თიერთ შორის ამ სამწუხარო მოვლენის მიზეზი თუმცა ისიც ყოფილა, რომ „სა-ზოგადო უძლებობა თითოეული საზოგა-დოების წყურთა“ ხედვლია... არა, რაც ითქმის საზოგადოებრივად სავ-ბოლო, იმის თქმა არ შეიძლება კერ-

და არა გამეითხველი, გუფი-დინ-ჯი, ტყუა-დამეადირი მართალი.
ან ღამის წვიმის ქვეშ, რა თქმა უნდა, უფრო იმისთანა ჰქვანდა, რომელიმეც უბედური სვე შესვედ-რითი და გამოსუფლან ვასარეკლად საზოგადო მოგედანზედ საზოგა-დო სამსახურისათვის შეძლებისა-მებრ. იმისთანა უნუგეშო, უწუქო, ხველი — ადუღურიბედი კაცი არ არის ჩვენში, როგორც საზოგადო საქმის მოადგეწე. როგორც გად-ტეხილს დობებს, დიდი და პატარა მისადგამია და სთავდას. არავის სიტყვას ვუტყვს ეს ასეთი უსამართ-ლია ქვეუ, არავის ვიზიუდება, არა ვის ეთავილება. ისე გაბაბრებუ-ელი, ისე გაუბრატურებული არავინ არის ჩვენში, როგორც საგუბრე-ური მისხური საზოგადო საქმისა. აქაო და მოედანზე სდგას და ნი-შანში ადგილად ამოსადობიათ, ად-რარაფერს ვერადებთ, ვასარსლებო ტალახის გუნდას და პანტასავით თავზედ ვყრით.
უცდამედი არავინ არის და შე-სადგოა საზოგადო მოადგეწე ბევრ-ში სცდებობადეს, ბევრში არ ემარჯ-ვოს, ბევრში იმედი გაუტყუნდას და ამასთანვე შესადგოა, რომ გუ-ფი, ნამუსი, სინდისი წმინდა ჰქონ-დეს, სურვალი, განზრახვა, გუ-ფი-ნადები პატიოსანად ენროფეს. არ-გამდაჯგვბა, იმედთა გამტყუნე-ბა, შეუცდამედი საზოგადო მო-ადგვის ჩვენ სასიხარულია ამა-დ მივგანია, იმიტომ-რომ შეპიხვევს ვეცანსთან და გაბაბრებულის, გაუ-ბრატურების საწამადავში ამოვფე-ბული ისრით გუფი გაგურდვიით და რამდენად უფრო სასტიკია, საწყენია ეს ამავი მოადგვისათვის,

უდი; ხორვატული სტუდენტები... სტუდენტული საზოგადოება...

27 დეკემბერს, ამჟამად, გაზეთი „НОВИСТИ“... მარკალის გვიგინი...

გვანამევი მზადდება თურმე და... საბჭოებში საიუბილეო აღბრძოლი...

ენტები იმითაა! მხოლოდ ამას თუ ვიტყვით ჩვენ შერთობა.

ქართველებს ბაღი გაუმართავთ... უცნაური ადამიანია ამ ბაღისა...

დღეს ქართველებს ბაღი იყოფა... ბაღის გაზიარება და მწერ დევიზები...

ამ დავიანვის შემდეგ გაზეთი, სხვა... რთლიანად თუ უსამართლოდ...

გაზენი ერთი ქართველი ქალი არ... დავიანავს ქართულ საერო ტანსაცმელს...

კალია და ამიტომაც ურემს ათას წინა... მიზეზი სვლამ არა კარგად...

სი-თა. კაცები კონტრაბანდინ და... მოქმედობა ნაკლებად ახალგაზრდა...

დღერთა, რა სამუშაოებია ქართველ... თვეს ქალების ასეთი უთავა...

ახირებული კაცია სწორედ თავად... დი მემჩრეკი იმისათვის არც...

მეჩრდილად, ამჟამად მუშაობს... „Правданин“-ისათვის ზეგანის...

სწორედ რომ ძალიან ძვირფას... სი თანამშრომელი უმაღლა...

ქვეყნის ამბები

— ქვეა უკვე უკმარისად დაწეს... ნებულან, რომ თურქებში...

ბოთიდან, მოხელის უმაღლე კა... ლამს მივარდებ, ამოიღებს ნიშნ...

სული, უკეთესი-ყოფილი არა ყოფი... რაღაც პოლიციის განყოფილებაში...

— ახ ახარებული კონტრაბანდ... გნებო, ეს არის. ბაღადს ხსოვრ...

— მადრიში დიდი სომხთა დატ... რია გაუმართავი. ამ დატარის...

— ამის გამო, რომ ბოზნისა სს... წავლებუბში ბოლშევიკი ენა...

— გერმანიის საზოგადოებას, რომე... ლედი სპრტის მეტისამეტად...

მშარტი მიზეზი, ე. ი. გარემოტ... ლობა, ზარი, სავა კლის ლინ...

თავს რესისტანსისთვის და თხოვ... რომ ძალიან სსტუდენტუნდა...

— მარალტრენურების სემინარ... და სტენიო ქარხნის უფროსი...

როგორც სანს, ქვეყნის მკურნა... და მმართველი უმუცლოდ აწერია...

გასართობი

როგორც სანს, ქვეყნის მკურნა... და მმართველი უმუცლოდ აწერია...

ონებაც; სულ სხვა საქირა, საქ... რისი, როცა რომელიმე მოღალ...

რომ თუ ვინმე გვგვ, შეგობიანი... მელისაზე ერთი მართალი და...

— მარალტი მოსამართლე გამოჩინ... ლანში. ახალგაზრდა მომუშაო...

— თქვენ მუცად ღარიბ და უშე... დედა-მამის შვილი ხარ...

დეგემბა

სტამბოლი, საფრანგეთის ელჩ... მოსვლია ამბავი დეგემბით...

ხუთმაბათს ელჩი ნეფაფილი... იყო სასადალეში და დაარწმუნ...

ქა... მგრაბ, რაც უნდა იყოს, ყვე... ლი მეუშაყისათვის იმედს...

